

Advies nr. 133/2019 van 3 juli 2019

Betreft: advies m.b.t voorontwerp van wet *betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving en houdende de oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen* (CO-A-2019-129)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de “Autoriteit”);

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna “WOG”);

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna “AVG”);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna “WVG”);

Gelet op het verzoek om advies van de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Pieter De Crem, ontvangen op 16/05/2019;

Gelet op de bijkomende informatie, ontvangen op 25/05/2019 en 17/06/2019;

Gelet op het verslag van Mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Brengt op 3 juli 2019 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken (hierna “de aanvrager”) vroeg op 16/05/2019 het advies van de Autoriteit over een voorontwerp van wet *betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving en houdende de oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen en tot wijziging van de Nieuwe gemeentewet, de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties en de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen* (hierna “het ontwerp”).

2. Het ontwerp wil overheden een instrument aanreiken om ernstige en georganiseerde criminaliteit te voorkomen.

3. Het spitst zich in eerste instantie toe op gemeenten door hun handhavingsbevoegdheden in het kader van openbare orde te verhogen en door een wettelijke basis te creëren die de burgemeester ondubbelzinnig (bijkomende) bevoegdheden geeft ter voorkoming van ernstige en georganiseerde criminaliteit. Hiertoe wordt het concept “integriteitsonderzoek” in de Nieuwe Gemeentewet (hierna “NGW”) verankerd en omkaderd. Het is de bedoeling de gemeenten in staat te stellen om, na een voorafgaandelijke risico-analyse, een gemeentelijke politieverordening goed te keuren die het mogelijk maakt om de uitbating van publiek toegankelijke inrichtingen in een bepaalde sector te onderwerpen aan een integriteitsonderzoek met als finaliteit “het voorkomen van ernstige en georganiseerde criminaliteit”. In het kader van dit onderzoek kan een gemeente het niet-bindend advies inwinnen van de Directie voor Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen (hierna “DIOB”).

4. Voortaan kunnen ook alle overheden die subsidies verlenen, een overheidsopdracht of een concessie gunnen, een beroep doen op de diensten van de DIOB om een advies te verstrekken met betrekking tot natuurlijke – en/of rechtspersonen die meedingen voor een overheidsopdracht of concessie of die subsidies aanvragen.

5. De DIOB is een nieuwe directie die door dit ontwerp specifiek in het leven wordt geroepen om de hiervoor vermelde adviestaak te vervullen. Het ontwerp voorziet dat de DIOB daartoe gegevens kan opvragen bij een hele waaier aan diensten waaronder de politie, de inlichtingen- en

veiligheidsdiensten, de Cel voor financiële informatieverwerking, gerechtelijke overheden, diverse inspectiediensten.

6. Het ontwerp schept volgende nieuwe verwerkingen:

- in hoofde van de DIOB n.a.v. zijn adviesverlening:
 - o aan federale, regionale en lokale overheden in dossiers betreffende overheidsopdrachten, concessieovereenkomsten, subsidies;
 - o aan gemeenten in het kader van een integriteitsonderzoek;
- in hoofde van de gemeenten:
 - o n.a.v. het integriteitsonderzoek;
 - o n.a.v. de creatie van een gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

1. Bevoegdheid van de Autoriteit

7. Artikel 8 van het ontwerp heeft betrekking op de eventuele verstrekking van persoonsgegevens door de politiediensten, de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de Cel voor financiële informatieverwerking, de fiscus, de gerechtelijke overheden, en diensten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en gewesten vallen. De Autoriteit treedt op als toezichthoudende overheid voor alle verwerkingen van persoonsgegevens waarvan het toezicht niet expliciet bij wet aan een andere toezichthoudende autoriteit is toegewezen.

8. Overeenkomstig artikel 71 WVG is het Controleorgaan op de politionele informatie aangeduid als toezichthoudende overheid belast met de controle van de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten. Overeenkomstig artikel 95 WVG, is het Vast Comité van toezicht op de Inlichtingen- en veiligheidsdiensten (Comité I) aangeduid als toezichthoudende overheid belast met de controle van de verwerking van persoonsgegevens door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Bijgevolg werd het ontwerp aan deze organen bezorgd zodat zij advies kunnen verlenen over de bepalingen van het ontwerp waarvoor zij desgevallend bevoegd zijn. Overeenkomstig artikel 161 WVG zijn het Vast Comité I en het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten (Comité P) aangeduid als toezichthoudende overheden belast met de controle van de verwerking van persoonsgegevens door Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD).

2. Rechtsgrond

9. Elke verwerking van persoonsgegevens moet steunen op een rechtsgrondslag in de zin van artikel 6 AVG. Bovendien is de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens volgens artikel 9.1 AVG principieel verboden, tenzij deze kan gestoeld worden op één van de rechtvaardigingsgronden van artikel 9.2. AVG, en is de verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten aan strikte voorwaarden onderworpen (artikel 10 AVG).

10. De Autoriteit stelt vast dat de door het ontwerp gegenereerde verwerkingen van niet gevoelige persoonsgegevens in hoofde van de (lokale) overheden en de DIOB, gestoeld zijn op artikel 6.1.e), AVG, namelijk een taak hen opgedragen in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag, al naargelang het geval door de NGW, de regelgeving inzake overheidsopdrachten, concessies en subsidiëring of artikel 6 van dit ontwerp.

11. Bepalingen ter omkadering van verwerkingen van persoonsgegevens moeten beantwoorden aan de gebruikelijke kwaliteitscriteria die gelden voor normen ter omkadering van verwerkingen van persoonsgegevens opdat, bij het lezen ervan, de betrokkenen van wie de gegevens worden verwerkt, zich een duidelijk beeld zouden kunnen vormen over de verwerkingen die met hun persoonsgegevens zullen worden uitgevoerd¹. Welnu, indien artikel 6.3 van de AVG wordt samengelezen met de artikelen 22 van de Grondwet en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) en de fundamentele vrijheden, betekent dit dat de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens nauwkeurig moeten worden beschreven; namelijk, (het)(de) precieze doeleinde(n), het soort gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van (dit)(deze) doeleinde(n), de bewaartermijn van de gegevens², de categorieën betrokkenen van wie de gegevens zullen worden verwerkt, de ontvangers of categorieën ontvangers aan wie hun gegevens worden meegedeeld³, de omstandigheden waarin ze zullen worden meegedeeld alsook alle maatregelen om een rechtmatige en loyale verwerking van persoonsgegevens te waarborgen. De Autoriteit had al de gelegenheid om deze beginselen in herinnering te brengen⁴.

12. Lectuur van de artikelen 8 en 18 van het ontwerp leert dat er ook gegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten zullen worden verwerkt. Krachtens artikel 10 AVG mogen deze persoonsgegevens alleen worden verwerkt *“... onder toezicht van de overheid of indien*

¹ In die zin, lees Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punten B.9 en v. en punt B.13.3 in het bijzonder.

² Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat “de wetgever (...) de bewaring van persoonsgegevens en de duur van die bewaring op een algemene wijze (vermocht) te regelen”, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B. 23.

³ Lees bijvoorbeeld, Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.18, en Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015, punten B.36.1 en v.

⁴ Zie het Advies van de Autoriteit nr. 110/2018 van 17 oktober 2018, punten 7-9.

de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden". In casu zal men zich in het eerste geval bevinden vermits alle betrokkenen instanties overheden zijn.

13. Het is niet uitgesloten dat ook bijzondere gegevens in de zin van artikel 9.1 AVG zullen worden verwerkt, waarvan de verwerking in beginsel verboden is. Het is mogelijk dat informatie afkomstig van de politie, van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, gewag maakt van etnische afkomst, politieke opvatting, religieuze of levensbeschouwelijke overtuiging. Het ontwerp besteedt hier echter geen aandacht aan. De verwerking van dergelijke bijzondere gegevens is mogelijk voor zover kan worden gesteund op een rechtsgrond vermeld in artikel 9.2 AVG. Als de aanvrager sommige verwerkingen bijvoorbeeld zou willen stoelen op artikel 9.2.g) AVG, moet hij het zwaarwegend algemeen belang aantonen dat de verwerking van deze gegevens noodzaakt. Bovendien moeten in het ontwerp of in een uitvoeringsbesluit specifieke maatregelen worden opgenomen om te waken over de bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkenen. Bij gebrek aan een rechtvaardiging voor de verwerking van deze bijzondere categorieën van persoonsgegevens biedt het ontwerp een onvoldoende rechtsgrondslag om deze bijzondere categorieën van persoonsgegevens te verwerken.

14. Artikelen 9 en 10 AVG dienen daarenboven eveneens samen gelezen te worden met de artikelen 6.3 AVG, 22 GW en 8 EVRM, wat impliceert dat – ook al vindt de verwerking van dit type van gegevens plaats onder toezicht van een overheid – de essentiële elementen van de verwerking van dit type van gegevens eveneens in de regelgeving dienen vastgelegd te worden.

15. Artikel 22 van de Grondwet verbiedt de wetgever om af te zien van de mogelijkheid om zelf te bepalen welke inmengingen het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kunnen beknotten⁵. In deze context is een delegatie aan de Koning "niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de

⁵ Advies nr. 63.202/2 van 26 april 2018 van de Raad van State gegeven over een voorontwerp van wet "tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, *Parl.St.* Kamer, 54-3185/001, blz 121-122.

Zie in dezelfde zin volgende adviezen van de Raad van State:

- Advies nr. 26.198/2, op 2 februari 1998 gegeven over een voorontwerp van wet dat geleid heeft tot de wet van 11 december 1998 tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens, *Parl.St.* Kamer 1997-98, nr. 49-1566/1, 108;
- Advies nr. 33.487/1/3 van 18 en 20 juni 2002 betreffende een voorontwerp van wet dat geleid heeft tot de wet van 22 augustus 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg, *Parl.St.* Kamer 2002-03, nr. 2125/2, 539;
- Advies nr. 37.765/1/2/3/4, op 4 november 2004 gegeven over een voorontwerp van programmwet dat geleid heeft tot de programmwet van 27 december 2004, *Parl.St.* Kamer 2004-05, nr. 1437/2.

tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd⁶”.

16. Hierna wordt het ontwerp getoetst aan de vereisten vermeld in punt 11 evenals aan de bepalingen van de AVG en de WVG.

3. Doeleinde(n)

17. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

Adviestaak DIOB (algemeen)

18. In artikel 11, eerste lid, van het ontwerp vinden we een omschrijving terug van het doeleinde in het licht waarvan de activiteit van de DIOB moet worden gezien. De formulering is nogal warrig. In de eerste zin wordt eerst gesproken van de taken van de DIOB terwijl op het einde van diezelfde zin wordt gezegd dat zij uitsluitend gemotiveerde adviezen verstrekt. Haar rol is dus beperkt tot 1 taak (zie in dezelfde zin artikel 6, § 1, van het ontwerp). Met haar adviesverstrekking moet de DIOB bijdragen aan de voorkoming van strafbare feiten zoals bedoeld in artikel 2 en de finaliteiten bedoeld in artikel 9 en de bescherming tegen bedreigingen van de openbare veiligheid en het voorkomen van dergelijke bedreigingen. De Autoriteit vestigt er de aandacht op dat artikel 9 van het ontwerp geen doeleinden omschrijft waardoor de verwijzing naar dit artikel niet correct lijkt. Mits een beetje bijschaven van de formulering van artikel 11, eerste lid van het ontwerp, kan het doeleinde nagestreefd door de DIOB als welbepaald en uitdrukkelijk omschreven worden bestempeld (artikel 5.1.b), AVG).

Adviestaak DIOB in de context van overheidsopdrachten, concessieovereenkomsten en subsidies

19. Voor wat de passages⁷ in het ontwerp betreft die handelen over overheidsopdrachten, concessieovereenkomsten, subsidies en de rol die daarin aan de DIOB wordt toebedeeld, stelt de Autoriteit vast dat het ontwerp geen enkele bepaling bevat waarin het doeleinde van deze operatie en bij uitbreiding de verwerkingen waartoe ze aanleiding geeft, wordt geïdentificeerd. Zoals hierna wordt aangetoond (punten 24 tot en met 35) is de beweegruimte van de DIOB in deze processen zeer

⁶ Zie eveneens Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2010 van 18 maart 2010, punt B.16.1 ; Arrest nr. 39/2013 van 14 maart 2013, punt B.8.1 ; Arrest 4482015 van 23 april 2015, punt B.36.2; Arrest nr. 107/2015 van 16 juli 2015, punt B.7; Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017, punt B.6.4 ; Arrest nr. 29/2010 van 15 maart 2018, punt B.13.1, Arrest nr. 86/2018 van 5 juli 2018, punt B.7.2.; Advies van de Raad van State nr. 63.202/2 van 26 april 2018, punt 2.2.

⁷ Zie artikelen 3, 6 en 7 van het ontwerp.

beperkt en kan moeilijk worden volgehouden dat zij bijdraagt aan de bescherming tegen de bedreiging van de openbare veiligheid of de voorkoming van bepaalde strafbare feiten.

Gemeente: integriteitsonderzoek

20. Voor wat het aspect integriteitsonderzoek betreft, vinden we een aanzet van omschrijving van het doeleinde in artikel 119ter NGW (zie artikel 18 van het ontwerp – voor de duidelijkheid zal hierna steeds gesproken worden van artikel 119ter NGW). Paragraaf 1 stelt dat « *met het oog op het voorkomen van ernstige en georganiseerde criminaliteit* » de uitbating van publiek toegankelijke inrichtingen door de gemeente kan worden onderworpen aan een integriteitsonderzoek. Deze formulering is zeer algemeen en laat een ruime marge voor een subjectieve invulling (het begrip “ernstige criminaliteit” wordt immers niet door iedereen op dezelfde manier ervaren). Het doeleinde moet voldoende precies zijn zodat een rechtsonderhorige duidelijkheid heeft over de exacte redenen die aanleiding geven tot de verwerking van zijn of haar persoonsgegevens⁸. In dit verband wijst de Autoriteit bovendien op het arrest nr. 29/2018 waarin het Grondwettelijk Hof stelde dat de vereiste van een precieze, voorzienbare wettelijke grondslag (en dus een helder doeleinde) “*des te meer [geldt] wanneer persoonsgegevens door overheidsdiensten verder worden verwerkt voor andere doeleinden dan die waarvoor ze oorspronkelijk werden verkregen*”⁹. Door bijvoorbeeld aan de bovenvermelde omschrijving van het doeleinde een verwijzing toe te voegen naar de strafbare feiten die in het ontwerp worden vermeld, wordt het doeleinde veel concreter.

21. Dit is inzake belangrijk omdat de ingrijpende gegevensverwerkingen, ook van bijzondere gegevens zoals bedoeld in artikel 9 AVG (eventueel) en artikel 10 AVG, die ingevolge dit ontwerp in het kader van het integriteitsonderzoek mogelijk worden gemaakt, zowel in hoofdte van de gemeente als de DIOB, aan de notie “ernstige criminaliteit” zullen worden getoetst. Het is ook onontbeerlijk om te beoordelen in hoeverre de andere bepalingen van het ontwerp conform zijn aan de vereisten vastgesteld in de AVG.

⁸ Zie in dezelfde zin: advies nr. 34/2018 van 11 april 2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dat stelde dat het doeleinde “*datamatching en datamining met oog op een efficiënte aanpak van sociale fraude*” te ruim was geformuleerd om een rechtsonderhorige duidelijkheid te verschaffen over de exacte toedracht van het samenbrengen van zijn of haar persoonsgegevens in een datawarehouse. Dit advies kan worden geraadpleegd via volgende link: https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_34_2018.pdf.

Zie ook advies nr. 99/2019 van de Autoriteit van 3 april 2019, waarin de Autoriteit van mening was dat het doeleinde “*het verrichten van onderzoeken die nuttig zijn voor de kennis, de conceptie en het beheer van de sociale bescherming*” ook te vaag omschreven was. Dit advies kan worden geraadpleegd via volgende link: https://www.autoriteprotectiondonnees.be/sites/privacycommission/files/documents/avis_99_2019.pdf.

⁹ Grondwettelijk Hof 15 maart 2018, Arrest nr. 29/2018, B.18.

Gemeente: bestand van integriteitsonderzoeken

22. Krachtens artikel 119*quinqüies*, § 1, derde lid, NGW (zie artikel 20 van het ontwerp – voor de duidelijkheid zal hierna steeds gesproken worden van artikel 119*quinqüies* NGW) wordt een gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken aangelegd met de bedoeling “*het beheer van de integriteitsonderzoeken te verzekeren*”. De memorie van toelichting (blz. 43) licht dit als volgt toe: “*Om de gemeenten in staat te stellen om de verzamelde gegevens efficiënt te beheren en een overzicht te kunnen bijhouden van aangemaakte dossiers en genomen beslissingen, kunnen zij een gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken aanleggen*”. De onderlijnde passage wekt de indruk dat alle verzamelde informatie in het kader van integriteitsonderzoeken in een databank wordt samengebracht. Wanneer men naar de gegevens kijkt die men voornemens is in dit bestand op te nemen (artikel 119*quinqüies*, § 2, eerste lid, NGW) dan stelt men vast dat dit niet het geval is. De onderlijnde passage moet uit de memorie van toelichting worden verwijderd. Indien dat gebeurt, voldoet dit doeleinde aan de vereiste van artikel 5.1.b), AVG.

4. Proportionaliteit

23. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden ('minimale gegevensverwerking').

Context: overheidsopdrachten

24. Artikelen 67 tot 69 van de wet van 17 juni 2016 *inzake overheidsopdrachten* (hierna “wet opdrachten”) sommen verplichte uitsluitingsgronden op, de uitsluitingsgronden in verband met fiscale en sociale schulden en facultatieve uitsluitingsgronden in hoofde van diegenen die zich inschrijven voor een overheidsopdracht. Ingevolge artikel 9, § 3 van het ontwerp is de opdracht van de DIOB beperkt tot het eventueel adviseren over het eventueel bestaan van de hiervoor vermelde verplichte of facultatieve gronden tot uitsluiting. Dit betekent dat de DIOB moet werken met inachtneming van het kader uiteengezet in de artikelen 67 tot 69 van de wet opdrachten en dus alleen maar informatie mag verzamelen die pertinent is met het oog op de toepassing van deze artikelen.

25. Er kan geen sprake van zijn dat de DIOB in deze context informatie verzamelt m.b.t. de in artikel 2 van het ontwerp omschreven strafbare feiten. Artikel 2 van het ontwerp definieert wat in dit ontwerp onder strafbare feiten wordt verstaan. De memorie van toelichting verduidelijkt dat deze opsomming van belang is voor de adviesverlening door de DIOB ten behoeve van het integriteitsonderzoek overeenkomstig de artikelen 119*ter* en 119*quater* die door dit ontwerp in de NGW zullen worden ingevoegd.

26. Dit artikel 2 viseert dus niet de adviesverlening n.a.v. het gunnen van een overheidsopdracht. Zoals dit artikel trouwens is geformuleerd, heeft deze opsomming van strafbare feiten geen impact op de strafbare feiten zoals deze in de artikelen 67 tot 69 van de wet opdrachten zijn vermeld. De overheid die een overheidsopdracht uitschrijft, kan alleen maar iemand uitsluiten op basis van de gronden vermeld in de wet opdrachten. De Autoriteit kan zich niet van de indruk ontdoen dat de stellers van het ontwerp zich bij de redactie in de eerste plaats hebben geconcentreerd op de lokale besturen en de DIOB en dat men op het laatste ogenblik heeft beslist om de bevoegdheid van de DIOB te verruimen door ook overheidsopdrachten, concessies en subsidies in de scope op te nemen, zonder aandacht te schenken aan de interactie tussen de bepalingen van het ontwerp en de regelgeving m.b.t. de 3 hiervoor vermelde materies.

27. Gevolg hiervan is dat, om de proportionaliteit van de persoonsgegevens te beoordelen die in het kader van deze adviesopdracht eventueel mogen worden verwerkt, naar de bepalingen van de wet opdrachten moet worden gekeken en hoewel deze laatste strikt genomen buiten de adviesaanvraag valt, neemt de Autoriteit de gelegenheid te baat om over deze wet toch de volgende bemerkingen te maken:

- artikel 67 omschrijft de in aanmerking te nemen veroordelingen die leiden tot een verplichte uitsluiting. Het bepaalt tevens hoe lang daarbij mag terug worden gegaan in de tijd evenals geviseerde betrokkenen. De misdrijven werden vervolgens nader gepreciseerd in artikel 61 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 *plaatsing van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren*, en artikel 67 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 *plaatsing overheidsopdrachten in de speciale sectoren*;
- artikel 68 voorziet in een verplichte uitsluiting in geval van niet-betaling van fiscale en/of sociale schulden en laat de nadere bepaling van de bedragen over aan de Koning. Deze bepaalde de exacte modaliteiten ervan in de artikelen 62 en 63 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 en artikel 68 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017;
- artikel 69 omschrijft voldoende nauwkeurig de facultatieve uitsluitingsgronden.

28. De Autoriteit stelt vast dat de hiervoor vermelde bepalingen hetzij nauwkeurig het persoonsgegeven dat zal worden verwerkt, vaststellen (bijvoorbeeld een welbepaalde veroordeling), hetzij omschrijven welke soort persoonsinformatie zal worden verwerkt.

29. Uit artikel 6 van het ontwerp blijkt dat een overheid niet verplicht is om naar aanleiding van het gunnen van een overheidsopdracht, het advies van de DIOB in te winnen. Als ze dat toch doet, dan moet ze in het verzoek daartoe de rechtshandeling identificeren (artikel 7, eerste lid, van het

ontwerp), zodat de DIOB weet waarover zij advies moet geven¹⁰. Daarenboven moet de overheid motiveren waarom ze “*ne peut obtenir les informations autrement que par l’intermédiaire de la DEIPP*”¹¹. De inschakeling van de DIOB is dus zowel facultatief als subsidiair. Een overheid kan zich slechts tot de DIOB richten voor zover zij zelf niet aan de vereiste informatie geraakt. Het is niet duidelijk of het “niet aan de vereiste informatie geraakt” het gevolg is van een gebrek aan afdoende wettelijke basis dan wel een praktische of technische onmogelijkheid betreft¹². Het geformuleerde opzet is eigenlijk dubbelzinnig: de overheid richt zich tot de DIOB omdat ze niet aan bepaalde informatie geraakt en om aan die informatie te geraken moet ze het advies van de DIOB er maar bij nemen. Het is dus maar de vraag of de DIOB *de facto* niet meer is dan een doorgeefluik.

30. Indien de overheid over geen afdoende wettelijke basis beschikt om bepaalde informatie (dus persoonsgegevens) met het oog op het behandelen van een overheidsopdracht te verkrijgen, zal de DIOB wellicht evenmin een wettelijke basis hebben om die informatie op te vragen. Zoals reeds aangestipt, geeft dit ontwerp de DIOB niet de bevoegdheid om naar aanleiding van een adviesverzoek buiten de grenzen gesteld door de wet te opereren (punten 24 en 25). De DIOB kan zich dus n.a.v. een “adviesaanvraag” inzake overheidsopdrachten niet steunen op artikel 8 van het ontwerp om bij de daarin vermelde diensten persoonsgegevens op te vragen.

31. De mogelijkheid om beroep te doen om de DIOB is dus geen vrijbrief voor de betrokken overheid om zonder meer de DIOB alle informatie te laten verzamelen en analyseren. De betrokken overheid moet in de eerste plaats zelf de nodige schikkingen treffen om de relevante informatie te verzamelen die nodig is om te beoordelen of ze iemand die deelneemt aan een openbare aanbesteding als kandidaat weerhoudt of niet.

32. Volledigheidshalve vestigt de Autoriteit er de aandacht op dat, voor de toegang tot persoonsgegevens die afkomstig zijn van een federale overheid er overeenkomstig artikel 20 WVG vooraf een protocolakkoord moet worden afgesloten¹³. En ingeval van onmogelijkheid voor de verzendende verwerkingsverantwoordelijke en de ontvanger van de gegevens om tot een akkoord te komen, moet de gegevensstroom in principe het voorwerp uitmaken een voorafgaande beraadslaging van de Kamer federale overheid van het Informatieveiligheidscomité (behalve punctuele mededeling van gegevens of behalve reglementaire normen die de modaliteiten van de mededeling preciseren,

¹⁰ Betreft het een overheidsopdracht, een concessie, subsidies of een integriteitsonderzoek?

¹¹ De Franse tekst van het ontwerp is duidelijker dan de Nederlandse versie “*de informatie van de DIOB niet op een andere manier kan verkrijgen*”.

¹² Met het oog op de controle van de uitsluitingsgronden in verband met fiscale en sociale schulden staat een elektronische toepassing, Telemarc-toepassing, ter beschikking (artikelen 62 en 63 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 *plaatsing overheidsopdrachten in klassieke sectoren*) .

¹³ De toegang tot informatie opgenomen in het Centraal Strafregister wordt verleend bij koninklijk besluit (zie artikel 594 *Wetboek van Strafvordering*).

zoals de doeleinden, de categorieën van de gegevens en de bestemmingen)¹⁴. Voor toegang tot gegevens van een instelling die deel uitmaakt van het netwerk van de sociale zekerheid, moet rekening gehouden worden met artikel 15 van de wet van 15 januari 1990 *houdende de oprichting van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid* (verplichte machtiging van de Kamer Sociale Zekerheid en Gezondheid van het Informatieveiligheidscomité).

Context: concessieovereenkomsten en subsidies

33. De opmerkingen die hiervoor werden geformuleerd (punten 24 tot 32) gelden bij analogie voor de concessieovereenkomsten en subsidies.

34. Net zoals in de wet opdrachten sommen de artikelen 50 – 52 van de wet van 17 juni 2016 *betreffende concessieovereenkomsten* de verplichte uitsluitingsgronden - die verband houden met een strafrechtelijke veroordeling, met fiscale en sociaalzekerheidsverplichtingen - en de facultatieve uitsluitingsgronden op. De artikelen 31 – 33 van het koninklijk besluit van 25 juni 2017 *betreffende de plaatsing en de algemene uitvoeringsregels van de concessieovereenkomsten* preciseren deze gronden verder.

35. Voor wat subsidies betreft zal naar de regelgeving die een specifieke subsidie regelt moeten worden gekeken en dit tezamen met het koninklijk besluit van 31 mei 1933 *betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen*¹⁵.

Context: DIOB adviestaak (algemeen)

36. Artikel 11, tweede lid, van het ontwerp preciseert dat de DIOB de gegevens geviseerd door artikel 10 AVG kan verwerken, zonder nader te bepalen over welke veroordelingen, strafbare feiten of veiligheidsmaatregelen het juist gaat. Door artikel 11, tweede lid, van het ontwerp samen te lezen met de artikelen 2 en 8 van het ontwerp, komt de Autoriteit tot de vaststelling dat het gaat om informatie met betrekking tot de strafbare feiten opgesomd in artikel 2 van het ontwerp en dat die informatie betrekking heeft op een periode van maximaal 5 jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag. Bijgevolg zijn de artikel 10 AVG-gegevens die worden verwerkt, voldoende precies vastgesteld. In het licht van het doeleinde is hun verwerking niet overmatig (artikel 5.1.c) AVG).

37. Artikel 12, § 1, eerste lid, van het ontwerp somt op welke elementen (informatie) het dossier inzake adviesbehandeling door de DIOB bevat. Het betreft onder meer de identiteit van de natuurlijke

¹⁴ Zie artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2012 *houdende de oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator*.

¹⁵ Voor subsidies is het eventuele advies beperkt tot de afgelegde verklaring (artikel 9, § 2, van het ontwerp). Voor concessieovereenkomsten is het eventuele advies ook beperkt tot de verplichte of facultatieve uitsluitingsgronden (artikel 9, § 4, van het ontwerp).

persoon die het voorwerp van de adviesaanvraag uitmaakt, de motivering waarom de overheid die het advies vraagt niet zelf aan informatie geraakt, de verzoeken om gegevens aan andere overheden en de gegevens die naar aanleiding van dit verzoek werden meegedeeld, motivering wat het te beschermen belang bedoeld in artikel 10, § 2 betreft. Hieruit kan momenteel alleen worden besloten dat het dossier identiteitsgegevens en gegevens artikel 10 AVG (samen te lezen met artikel 11, tweede lid, van het ontwerp - zie punt 36) bevat. Het ontwerp bevat geen indicatie dat er nog andere categorieën van gegevens zullen worden verwerkt. Mochten er toch andere (categorieën) persoonsgegevens worden verwerkt, dan moeten deze in het ontwerp worden opgenomen (punt 11).

38. Artikel 8 van het ontwerp creëert een wettelijke basis voor de DIOB om gegevens te verkrijgen van andere diensten, die evenwel gemotiveerd kunnen weigeren de gevraagde informatie te bezorgen. Op een aantal van deze potentiële gegevensverstrekkers is artikel 20 WVG (protocolverplichting) van toepassing om gegevens te kunnen verstrekken, op een aantal anderen artikel 15 van de wet van 15 januari 1990 *houdende de oprichting van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid* (zie ook punt 31). Het is niet de bedoeling van het ontwerp om aan deze regelingen afbreuk te doen (artikel 8, § 1, tweede lid, van het ontwerp¹⁶).

39. De medewerkers van de DIOB mogen aan geen enkele persoon of autoriteit gegevens bekendmaken waarvan zij bij de uitoefening van hun adviesbevoegdheid in kennis werden gesteld (artikel 16, § 1, van het ontwerp). Gelet op het feit dat de adviezen van de DIOB gemotiveerd moeten zijn (artikel 6, § 1, van het ontwerp) ziet de Autoriteit niet in hoe de DIOB die kan opstellen zonder naar bepaalde informatie te verwijzen. Zo niet zal het DIOB-advies van weinig nut zijn voor de overheid die erom verzocht. Als deze overheid een beslissing neemt, bijvoorbeeld iemand weert uit een overheidsopdracht of een vergunning schorst, zal zij die beslissing behoorlijk moeten motiveren en dan kan ze niet verwijzen naar een negatief advies van de DIOB als dit laatste niet de onderbouwende elementen bevat.

40. Een gelijkaardige bedenking geldt ook voor artikel 10, § 2 van het ontwerp: het gemotiveerd advies mag geen gegevens vermelden waarvan de mededeling schade zou kunnen toebrengen aan 10 specifieke belangen. Het feit dat de gegevens niet worden vermeld, neemt niet weg dat de DIOB er zich bij het opstellen van haar advies wel op kan steunen. Dit advies kan er op zijn beurt toe bijdragen dat het integriteitsonderzoek wordt afgesloten met bijvoorbeeld een beslissing om een vergunning in te trekken. De betrokkene wordt bijgevolg niet geïnformeerd over alle elementen die aan de basis van die beslissing liggen met als gevolg dat hij zich niet optimaal kan verweren.

¹⁶ "(...)De mededeling, aanwending en verwerking van deze gegevens geschiedt overeenkomstig de wetgeving dat op de betrokken dienst van toepassing is. (...)".

Context: gemeenten integriteitsonderzoek

41. Artikel 119ter, § 1, NGW biedt gemeenten de mogelijkheid om bij gemeentelijke politieverordening publiek toegankelijke inrichtingen binnen een bepaalde activiteitsector te onderwerpen aan een integriteitsonderzoek. Dergelijke politieverordening kan slechts worden uitgevaardigd nadat de gemeente een voorafgaandelijke risicoanalyse van een bepaalde activiteitsector verrichtte.

42. Momenteel heeft men er het raden naar wat deze risicoanalyse concreet inhoudt en bijgevolg is het niet duidelijk of er daarbij al dan niet persoonsgegevens zullen worden verwerkt. Het is de Koning die minimale modaliteiten van de risicoanalyse zal bepalen (artikel 119ter, § 12 NGW). De Autoriteit stelt – in de mate dat in deze context persoonsgegevens zouden verwerkt worden – vast dat deze delegatie niet voldoet aan de vereisten vermeld in punt 15. Op basis van de huidige tekst van het ontwerp kan de Autoriteit zich dus niet uitspreken over de proportionaliteit van de eventuele verwerkingen n.a.v. de risicoanalyse.

43. De bijkomende informatie, ontvangen op 17/06/2019 verduidelijkt dat wanneer in een politieverordening een integriteitsonderzoek wordt opgenomen, dit niet noodzakelijk een verplichting inhoudt om dergelijk onderzoek te verrichten. Vermits het integriteitsonderzoek wordt gevoerd onder gezag en verantwoordelijkheid van de burgemeester (artikel 119ter, § 4, eerste lid, NGW) zal hij beslissen of iemand al dan niet onderworpen wordt aan een integriteitsonderzoek. Het risico op willekeur en discriminatie en bij uitbreiding een inbreuk op de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, gelet op het zeer intrusief karakter van het onderzoek, is dan ook reëel. De betrokkene zal geen enkele houvast hebben om na te gaan waarom hij wel aan het integriteitsonderzoek wordt onderworpen en bijvoorbeeld zijn concurrent niet.

44. Gelet op het feit dat de beslissing van de burgemeester *de facto* het verwerkingsproces in gang zet, is het minste dat mag worden geëist dat de burgemeester in zijn beslissing tot integriteitsonderzoek de redenen vermeldt waarom dergelijk onderzoek jegens een betrokkene verantwoord is. Deze beslissing moet nadat het integriteitsonderzoek werd afgesloten, tezamen met de maatregel die op basis daarvan wordt genomen, aan de betrokkene ter kennis worden gebracht. Zo niet is er geen enkele controle op de handelwijze van de burgemeester mogelijk.

45. In beginsel is het ook de burgemeester die het integriteitsonderzoek uitvoert. In de loop van de eerste 15 dagen van dit onderzoek kan hij het advies van de DIOB inwinnen zoals voorzien in artikel 119ter, § 7, NGW (artikel 119ter, § 4, derde lid, NGW). Dit advies is facultatief en subsidiair. De Autoriteit verwijst naar haar opmerkingen in verband daar mee in de punten 29 tot 34.

46. Als men artikel 119*ter*, § 7, NGW leest, komt men tot de vaststelling dat de burgemeester vooraleer een beslissing, om een vergunning te weigeren/schorsen/op te heffen of een inrichting te sluiten, voor te leggen aan de gemeenteraad, het gemotiveerd advies kan vragen van de DIOB. Dit is een verontrustende vaststelling. Het geeft de indruk dat de burgemeester op het ogenblik dat hij het integriteitsonderzoek opstart reeds heeft beslist dat hij een maatregel zal voorstellen aan de gemeenteraad, terwijl het onderzoek nog niet eens is afgerond?! Wordt het advies alleen ingewonnen met de bedoeling een reeds genomen beslissing te kunnen onderbouwen?

47. De adviesaanvraag van een gemeente aan de DIOB verloopt op dezelfde wijze als beschreven in punt 29. De opmerkingen geformuleerd in de punten 30 - 32 zijn hier bij analogie ook van toepassing.

48. Artikel 119*quater*, § 1, eerste lid, NGW (zie artikel 19 van het ontwerp - voor de duidelijkheid zal hierna steeds gesproken worden van 119*quater* NGW) stipuleert m.b.t. het integriteitsonderzoek het volgende: “... *het integriteitsonderzoek* [bestaat] *uit het verzamelen en analyseren, volgens de modaliteiten bepaald in artikel 119*ter*, § 6, 1^e en 3de lid, van de gegevens betreffende de personen bedoeld in het 3de lid ...*”. Artikel 119*quater*, § 2, NGW somt een aantal specifieke persoonsgegevens en een categorie van persoonsgegevens op die daartoe zullen worden verwerkt. De specifieke persoonsgegevens stellen in het licht van artikel 5.1.c) AVG geen problemen. De formulering van de categorie van persoonsgegevens daarentegen - *Financiële, administratiefrechtelijke en gerechtelijke gegevens voor zover deze persoonsgegevens afkomstig zijn van de instanties als bedoeld in paragraaf 1* - is problematisch. Concreet gaat het om niet nader gespecificeerde gegevens die afkomstig zijn van de betrokkene zelf, van gemeentelijke diensten, van andere overheidsdiensten met dewelke de gemeente een protocol in de zin van artikel 20 WVG afsloot, van de geïntegreerde politie en van het Centraal Strafregister. Eigenlijk komt dit erop neer dat een gemeente in het kader van het integriteitsonderzoek om het even wat kan opvragen en verwerken voor zover het haar wordt verstrekt. Deze bepaling doorstaat de proportionaliteitstoets van artikel 5.1.c) AVG niet. Gelet op de mogelijke verstrekende gevolgen van een integriteitsonderzoek, namelijk de betrokkene zijn bron van inkomsten ontnemen¹⁷, is nadere precisering noodzakelijk.

49. Krachtens artikel 119*quater*, § 1, tweede lid, NGW wordt het protocol dat in toepassing met artikel 20 WVG wordt gesloten voorafgaandelijk voorgelegd aan de Autoriteit. Dergelijke voorlegging past niet in de geest van de verantwoordingsplicht die als een rode draad door de AVG loopt (artikel 5.2 AVG). Het is met name aan de betrokken verwerkingsverantwoordelijken om te bepalen, rekening houdend met de doeleinden en de relevante regelgeving, welke gegevens zij eventueel zullen uitwisselen/verstrekken. Daarenboven valt deze adviesverplichting in hoofde van de Autoriteit niet te

¹⁷ Krachtens artikel 119*ter*, §§ 2 en 3, NGW kan men op basis van het integriteitsonderzoek een uitbatingsvergunning schorsen/opheffen, een inrichting sluiten.

rijmen met de eventuele facultatieve of verplichte tussenkomst van het Informatieveiligheidscomité (zie punt 32) en staat haaks op de bevoegdheidsverdeling tussen de Autoriteit, het Controleorgaan op de politionele informatie, het Comité I en het Comité P. Dit lid moet dus worden geschrapt.

50. Artikel 119^{quater}, § 1, vijfde lid NGW luidt: “*De aangewende gegevens als bedoeld in a) tot en met e) mogen slechts in een periode van vijf jaar voorafgaand aan het integriteitsonderzoek worden verwerkt*”. Als het de bedoeling van deze bepaling is om de informatiegaring in het kader het integriteitsonderzoek in de tijd af te bakenen – een goede zaak vanuit proportionaliteitsperspectief – namelijk dat alleen informatie die betrekking heeft op de periode van 5 jaar voorafgaand aan het onderzoek mag worden verwerkt, dan schiet deze bepaling haar doel voorbij en wordt haar formulering best aangepast. Momenteel wekt ze immers de indruk dat er voor het integriteitsonderzoek opstart al gegevens worden verzameld.

Context: gemeentelijk bestand integriteitsonderzoeken

51. In dit bestand worden alle natuurlijke personen geregistreerd die het voorwerp uitmaken of uitgemaakt hebben van een integriteitsonderzoek. Dit onderzoek impliceert een verregaande inmenging in de persoonlijke levenssfeer. Men wordt geconfronteerd met een scenario waarin een persoon, zonder dat er in zijn hoofd enige indicatie van crimineel gedrag aanwezig is, wordt onderworpen aan een integriteitsonderzoek louter omdat de sector waarin hij actief is of actief in wil worden, als risicovol voor criminele activiteiten wordt bestempeld. In het licht hiervan valt het handhaven in het bestand integriteitsonderzoeken van een persoon die het voorwerp uitmaakte van een integriteitsonderzoek dat zonder gevolg wordt afgesloten (leidt niet tot een maatregel) niet te verantwoorden en moet dit in het licht van artikel 5.1.c) AVG als disproportioneel worden bestempeld. De tekst van het ontwerp moet op dat punt worden aangepast.

52. In dit bestand worden de gegevens opgenomen waarop de beslissing steunt om een vergunning te weigeren, schorsen of op te heffen of een inrichting te sluiten (artikel 119^{quinquies}, § 2, eerste lid, 3°, NGW) evenals de met redenen omklede beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen terzake (artikel 119^{quinquies}, § 2, eerste lid, 4°, NGW). De beslissing van Burgemeester en Schepenen moet alle elementen vermelden waarop ze steunt, zodat de betrokkene verhaal kan instellen wanneer hij van oordeel is dat die elementen niet correct zijn. Bijgevolg is het overbodig (disproportioneel) om de gegevens waarop de beslissing steunt apart te vermelden zoals voorzien door artikel 119^{quinquies}, § 2, eerste lid, 3°, NGW. Of is het misschien de bedoeling meer achtergrondinformatie te registreren waar in de beslissing niet naar wordt verwezen? Dit zou betekenen dat de beslissing niet volledig transparant is, omdat er elementen zouden spelen waarvan de betrokkene niet op de hoogte is en waartegen hij zich niet kan verdedigen.

53. In voorkomend geval wordt ook het voorstel van de burgemeester om een vergunning te weigeren, schorsen of op te heffen of een inrichting te sluiten dat hij ter goedkeuring voorlegt aan het College van Burgemeester en Schepenen, opgenomen in het bestand (artikel 119*quinquies*, § 2, eerste lid, 5°, NGW). Indien het College van Burgemeester en Schepenen dit voorstel van de burgemeester niet goedkeurt, betekent dit dat het onderzoek zonder gevolg wordt afgesloten en er bijgevolg geen reden is om de betrokkene nog in het bestand te handhaven (zie ook punt 51).

54. Ingevolge artikel 119*ter*, § 11, NGW kunnen meerdere gemeenten een samenwerkingsovereenkomst sluiten om hun bevoegdheden inzake integriteitsonderzoeken uit te oefenen. Volgens de memorie van toelichting (blz. 42) worden hierdoor in de eerste plaats kleinere gemeenten bedoeld die niet over het nodige gekwalificeerd personeel beschikken. De bepaling is geïnspireerd op artikel 21 van de wet van 24 juni 2013 *betreffende de gemeentelijke administratieve sancties*. Daarbij aansluitend voorziet artikel 119*quinquies*, § 5, NGW dat gemeenten daartoe samen een dienst kunnen creëren en in dat geval ook een gemeenschappelijk bestand van integriteitsonderzoeken kunnen aanleggen.

55. De Autoriteit heeft er geen probleem mee dat gemeenten hun krachten op personeelsvlak bundelen om integriteitsonderzoeken te verrichten. Daarentegen ziet de Autoriteit geen enkele reden die de creatie van een gezamenlijk bestand van integriteitsonderzoeken rechtvaardigt. De memorie van toelichting bevat geen nadere informatie op dit punt. De steller van het ontwerp zocht zijn inspiratie in de wet van 24 juni 2013. De Autoriteit stelt vast dat artikel 44 van die wet enkel de creatie van een register van administratieve sancties per gemeente toelaat. Dit ligt voor de hand want hoe groter het aantal gemeenten die hun krachten in 1 samenwerkingsverband bundelen, hoe omvangrijker het register. Met artikel 44 van de wet van 24 juni 2013 wilde men dus duidelijk een evolutie naar een centraal register van gemeentelijke administratieve sancties uit te sluiten. Diezelfde bekommernis is ook relevant voor het bestand van integriteitsonderzoeken. Het moet dus als een disproportionele maatregel worden bestempeld.

56. Louter volledigheidshalve vestigt de Autoriteit er de aandacht op dat in geval van een gezamenlijk bestand:

- een burgemeester alleen maar toegang mag hebben tot de integriteitsonderzoeken die voor zijn gemeente werden verricht;
- de toegang van de personeelsleden van de dienst die de onderzoeken uitvoeren, moet worden beperkt tot de onderzoeken waarmee zij werden belast;
- de informatie per gemeente moet worden gescheiden en de betrokken burgemeester is de verwerkingsverantwoordelijke voor het deel van zijn gemeente.

Betrokkenen

Context: integriteitsonderzoek

57. Het ontwerp bevat, voor wat het integriteitsonderzoek betreft, 3 referenties naar de betrokkenen die niet coherent zijn en waarop hierna dieper wordt ingegaan. De aanvrager moet de doelgroep van betrokkenen immers ondubbelzinnig, bij voorkeur in één enkel artikel, afbakenen.

58. Artikel 119ter, § 5, NGW bepaalt dat het integriteitsonderzoek betrekking heeft op de personen die in rechte of in feite belast zijn met de uitbating. Dit geeft de indruk dat de doelgroep van betrokkenen vrij nauwkeurig is afgebakend. Wanneer men blz. 38 van de memorie van toelichting erop naslaat, blijkt dat deze formulering eigenlijk een “catch all” is: *“Op die manier wordt geprobeerd de “stromannen” aan te pakken. De tekst beperkt zich tot diegenen die een dominante positie innemen en is toch ruim genoeg zodat enige soepelheid mogelijk blijft. Bij de “de jure” kan men o.a. denken aan meerderheidsaandeelhouders. Bij de facto aan andere relaties van gelijk welke aard, zoals niet zelden aanwezig zijn in maffiose constructies”*. De uitdrukking “andere relaties van gelijk welke aard” wijst erop dat het integriteitsonderzoek potentieel een uitdijende olievlek is: niets belet dat naar aanleiding van het onderzoek ook bijvoorbeeld de handelsrelaties van de uitbater mee onder de loupe worden genomen.

59. De Autoriteit vestigt er de aandacht dat de maatregelen die door het ontwerp worden ingevoerd een verregaande inmenging in de persoonlijke levenssfeer met zich meebrengen. Men wordt geconfronteerd met een scenario waarin een persoon, zonder dat er in zijn hoofdte enige indicatie van crimineel gedrag aanwezig is, wordt onderworpen aan een integriteitsonderzoek louter omdat de sector waarin hij actief is of actief in wil worden, als risicovol voor criminele activiteiten wordt bestempeld. In het licht hiervan moet de tekst van het ontwerp nauwkeurig vermelden – transparantie en voorzienbaarheid - m.b.t. welke personen n.a.v. een integriteitsonderzoek gegevens kunnen worden verwerkt. Tegelijk kan de Autoriteit er begrip voor opbrengen dat het in onderhavige context niet evident is om vooraf de categorieën van betrokkenen exact af te bakenen. Indien er wordt voor geopteerd om in de wet enige beslissingsmarge aan de gemeenten te laten, zou in het ontwerp moeten bepaald worden dat de gemeenten – in het kader van hun documentatie – en verantwoordingsplicht (artikelen 5.2 & 30 AVG) – in elk geval steeds per betrokkene nauwkeurig dienen te motiveren waarom zij over hem/haar een integriteitsonderzoek menen te kunnen/moeten uitvoeren.

60. Artikel 119^{quater}, § 1, eerste lid, NGW geeft aan dat het integriteitsonderzoek bestaat uit het verzamelen en analyseren van de gegevens *“betreffende de personen bedoeld in het 3° lid”*. De Autoriteit vermoedt dat met “3° lid” het “3° lid” van artikel 119ter, § 6, NGW wordt bedoeld. Artikel 119ter, § 6, derde lid, NGW verwijst naar:

- de uitbater die strafbare feiten heeft begaan;
- de uitbater die direct of indirect leiding geeft aan een rechtspersoon die deze strafbare feiten heeft begaan;
- een derde die *de facto* of *de jure* een dominante positie tegenover de uitbater inneemt of zal innemen en die strafbare feiten gepleegd heeft.

61. Deze omschrijving van de betrokkenen is niet dezelfde als deze vermeld in artikel 119*ter*, § 5, NGW, maar dezelfde passage uit de memorie van toelichting, die werd geciteerd in punt 58, geeft meer duiding. De kritiek die de Autoriteit formuleerde in de punten 58 en 59, geldt dus evenzeer voor de identificering van de betrokkenen in artikel 119*ter*, § 6, derde lid, NGW.

62. Artikel 119*quater*, § 2, tweede lid, NGW luidt “*Onder betrokkene wordt hier verstaan: natuurlijke personen waarvan het noodzakelijk is de persoonsgegevens te verwerken voor het uitoefenen van de opdrachten als bedoeld in paragraaf 1*”. De Autoriteit is van oordeel dat dit lid overbodig is gelet op het bepaalde in artikel 119*ter*, § 5, NGW en in artikel 119*quater*, § 1, eerste lid, NGW.

Context: gemeentelijk bestand integriteitsonderzoeken

63. De betrokkenen zijn natuurlijke personen die het voorwerp uitmaken of hebben uitgemaakt van een integriteitsonderzoek. De Autoriteit verwijst naar haar opmerkingen m.b.t. die betrokkenen voor wie het integriteitsonderzoek zonder gevolg werd afgesloten (punt 51) en de onduidelijkheid over wie juist door dergelijk onderzoek wordt gevisieerd (punten 57 tot 62).

Bewaartermijn

Context: adviesdossier DIOB

64. Artikel 12, § 2, van het ontwerp regelt de bewaartermijn van de adviesdossiers van de DIOB. Ze worden onmiddellijk gearhiveerd na verzending van het gemotiveerd advies. Een jaar na de archivering worden ze vernietigd, met uitzondering van het verstrekte advies dat na 3 jaar wordt vernietigd. Gedurende hun archivering zijn de adviesdossiers nog alleen toegankelijk door de directeur van de DIOB en dit in een beperkt aantal welomschreven gevallen. Deze duidelijke regeling doorstaat de toets van artikel 5.1.e), AVG.

Context: gemeentelijk bestand integriteitsonderzoeken

65. De gegevens opgenomen in het gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken, worden gedurende 3 jaar bewaard te rekenen vanaf de datum dat het integriteitsonderzoek werd afgerond. Daarna worden zij hetzij vernietigd, hetzij geanonimiseerd. Deze termijn moet gemeenten toelaten bepaalde uitbaters op te volgen. De Autoriteit is van oordeel dat deze termijn niet indruist tegen artikel 5.1.e) AVG.

66. De gegevens vermeld in artikel 119*quinquies*, § 2, eerste lid, 3°, NGW (problematisch zie punt 52) worden gewist van zodra de beroepsmiddelen zijn uitgeput en de beslissing definitief is. Dit kan *de facto* een langere bewaartermijn tot gevolg hebben, bijvoorbeeld wanneer de beslissing wordt aangevochten bij de Raad van State.

67. In plaats van vernietiging van de gegevens kan de gemeente ook beslissen om ze te anonimiseren. Uit de tekst van het ontwerp blijkt niet wat de bedoeling van deze verdere verwerking is. Dit moet nader worden gepreciseerd. In verband met de anonimiseringsoperatie herhaalt de Autoriteit dat de identificatie van een persoon niet enkel slaat op de mogelijkheid om zijn naam en/of adres te achterhalen maar eveneens op de mogelijkheid om hem te identificeren via een proces van individualisering, correlatie of gevolgtrekking. Voor het overige verwijst de Autoriteit naar advies 05/2014 van de Werkgroep «artikel 29» over gegevensbescherming, voorganger van het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB), over de anonimiseringstechnieken¹⁸.

Verwerkingsverantwoordelijken

68. Artikel 13, eerste lid, van het ontwerp duidt de directeur van het DIOB aan als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerkingen verricht door de DIOB. Op blz. 30 van de memorie van toelichting staat echter het volgende te lezen: “*De verwerkingsverantwoordelijken zijn duidelijk aangewezen (de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie)*”. Om iedere twijfel uit te sluiten moet één van beide worden aangepast.

69. De Autoriteit neemt er akte van dat de burgemeester:

- in artikel 119*ter*, § 4, eerste lid, NGW wordt aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens met het oog op het integriteitsonderzoek;
- in artikel 119*quinquies*, § 1, tweede lid, NGW wordt aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke voor het gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken.

¹⁸ Dit advies is beschikbaar op volgend adres: https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_nl.pdf

Categorieën van ontvangers van de gegevens

70. Ingevolge artikel 16, § 2, van het ontwerp kan de DIOB op eigen initiatief alle gegevens waarover zij beschikt in het kader van extremisme, terrorisme en financiering van terrorisme overmaken aan de Veiligheid van de Staat. Op verzoek van bijvoorbeeld het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse kan ze alle gegevens die nuttig zijn voor de opdracht van eerstgenoemde verschaffen. De DIOB heeft als taak adviezen te verlenen en met het oog hierop wint zij bij andere overheden inlichtingen in, m.a.w. verwerkt zij gegevens verder die initieel voor een ander doel werden verzameld. Uit geen enkele bepaling van het ontwerp blijkt dat de DIOB een autonoom onderzoek zou doen en dus eigen informatie gaat verzamelen.

71. Wanneer de DIOB op basis van de analyse die zij in het kader van haar adviesopdracht maakt, tot bevindingen komt die relevant zijn voor de Veiligheid van de Staat met het oog op de bestrijding van extremisme, terrorisme en de financiering van terrorisme of die nuttig zijn voor de opdracht van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, dan kunnen deze bevindingen worden meegedeeld. De DIOB mag echter geen instrument worden om de normale wettelijke regels m.b.t. het verkrijgen van informatie te omzeilen (o.a. protocol en/of machtiging: zie ook punt 31). D.w.z. dat de Veiligheid van de Staat of het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse de achterliggende gegevens zelf moeten opvragen bij de bron. In het licht hiervan moet artikel 16, § 2, van het ontwerp worden aangepast.

72. Krachtens artikel 11, derde lid, 5°¹⁹, d), van het ontwerp kan de DIOB gegevens waarover zij beschikt n.a.v. de uitoefening van haar adviesopdracht, aan andere instanties verstrekken (hier gelden bij analogie dezelfde bedenkingen als deze geformuleerd in punt 71). Hoe dan ook wanneer men die mogelijkheid handhaaft - en voor zover het andere overheden betreft dan deze waarvan sprake in artikel 16, § 2, van het ontwerp - stelt de Autoriteit vast dat nergens wordt aangeduid welke categorieën van ontvangers worden gevisieerd. Een gelijkaardig euvel vindt men terug in artikel 119^{quater}, § 4, eerste lid, 7°, d), NGW, waaruit blijkt dat gemeenten gegevens uit integriteitsonderzoeken zullen meedelen aan andere instanties zonder dat de categorieën van ontvangers op enigerlei wijze worden geïdentificeerd. Deze tekortkomingen moeten worden rechtgezet (cf. punt 11).

¹⁹ De Autoriteit vestigt er de aandacht op dat artikel 11, derde lid, van het ontwerp tweemaal het cijfer 4° vermeldt voor verschillende elementen. Eigenlijk moet artikel 11, derde lid, 5°, d), dus artikel 11, derde lid, 6°, d) van het ontwerp zijn.

Beperking van de rechten van de betrokkenen

Context: adviestaak DIOB

73. Artikel 14 van het ontwerp beperkt zonder meer de rechten van de betrokkene verleend door artikelen 14, 15, 16, 18 en 21 AVG en dit jegens de DIOB. De betrokkene moet zich tot de Autoriteit richten om zijn rechten uit te oefenen, die zich moet beperken tot de melding dat de nodige controles werden uitgevoerd. De Autoriteit brengt vooreerst in herinnering dat zij geen voorstander is van een systeem van “onrechtstreekse toegang” (zie lager punt 77)²⁰. Verder vestigt zij er de aandacht op dat zij inzake niet de enige bevoegde toezichthoudende autoriteit is. Voor gegevens afkomstig van de politie is het Controleorgaan op de politionele informatie de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Voor informatie afkomstig van de veiligheidsdiensten is het Vast Comité van toezicht op de Inlichtingen- en veiligheidsdiensten (Comité I) de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

74. Daarenboven houdt artikel 14 van het ontwerp ook geen rekening met artikel 14, §§ 1 en 5, WVG die reeds een afwijking op de AVG-rechten regelen m.b.t. informatie die afkomstig is van een aantal specifiek vermelde diensten en tevens een bijhorende onrechtstreekse toegang voorzien.

75. Niet alle informatieleveranciers van de DIOB worden vermeld in artikel 14 WVG. In de mate dat artikel 14 van het ontwerp voor de informatie van deze niet vermelde diensten een afwijking op de AVG-rechten formuleert, doorstaat deze bepaling de AVG-toets niet omdat het een uiterst ruim geformuleerde algemene uitzondering op quasi alle in AVG voorziene rechten van de betrokkenen in hoofdte van de DIOB is. De AVG laat een dergelijke 'blanco cheque' niet toe.

76. Dit artikel komt ook geenszins tegemoet aan de minimale specifieke bepalingen die artikel 23.2 AVG vereist en biedt amper enige meerwaarde ter garantie van het behoud van de wezenlijke inhoud van de grondrechten en fundamentele vrijheden in een democratische samenleving.

77. De Autoriteit is geen voorstander van een systeem van onrechtstreekse toegang met haar tussenkomst waarbij de betrokkene enkel een bericht krijgt dat "de nodige verificaties werden uitgevoerd". Het betreft immers een log en administratief zwaar systeem, hetwelk een werkelijke beroepsmogelijkheid ter zake bij de Autoriteit uitsluit. Daarenboven wordt geenszins gerechtvaardigd waarom een dergelijk systeem van onrechtstreekse toegang (dat bijna nergens in Europa nog wordt toegepast) onontbeerlijk zou zijn.

²⁰ Zie o.a. advies nr. 34/2018.

78. De Autoriteit is zo vrij te verwijzen naar de wijze waarop artikel 23 AVG in de artikelen 61, 63, 65 en 67 van de wet van 5 september 2018 *tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG*, werd toegepast en suggereert dat de aanvrager zich daarop inspireert. De beperkingen moeten worden omkaderd in de wet, niet in een koninklijk besluit.

Context: integriteitsonderzoek van de gemeente

79. De betrokkene wordt wel geïnformeerd van de start van een integriteitsonderzoek, maar niet van het afsluiten ervan. Als naar aanleiding van het afsluiten van het onderzoek een maatregel wordt genomen, wordt hij onrechtstreeks op de hoogte gesteld.

80. Indien het zonder gevolg wordt afgesloten, verkeert de betrokkene in het ongewisse. Hij moet daarvan op de hoogte worden gebracht met het oog op de uitoefening van zijn AVG-rechten. Artikel 119*sexies*, § 1, NGW (zie artikel 21 van het ontwerp - voor de duidelijkheid zal hierna steeds gesproken worden van artikel 119*sexies* NGW) voorziet weliswaar in een uitzondering op deze rechten, maar het laatste lid van deze paragraaf bepaalt: “*Deze afwijkingen gelden voor zover de toepassing van dit recht nadelig zou zijn voor het integriteitsonderzoek of de voorbereidende werkzaamheden of het geheim van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek of de veiligheid van personen dreigt te schenden*”. Op het moment dat het onderzoek zonder gevolg wordt afgesloten, bestaat er dus geen enkele reden meer opdat de betrokkene zijn rechten niet zou mogen uitoefenen m.b.t. de informatie waarvoor geen tussenkomst van de bevoegde toezichthoudende autoriteit is voorzien. Zo zou hij bijvoorbeeld de beslissing van de burgemeester die aan de basis ligt van het onderzoek (voorstel in punt 44) kunnen controleren.

81. Artikel 119*sexies*, § 1, tweede lid, NGW omschrijft de beperking van de afwijking op de rechten in de tijd. Het verwijst naar “(...) *de daarmee (integriteitsonderzoek) verband houdende voorbereidende werkzaamheden uitgevoerd door de gemeente in het kader van de uitvoering van haar wettelijke opdrachten* (...)”. In het ontwerp is er nergens sprake van voorbereidende werkzaamheden. Wat moet daaronder worden verstaan? Wanneer gaan deze van start? Dit moet worden verduidelijkt omdat het anders onmogelijk is om te beoordelen wat gedekt is door de uitzondering en hoelang.

82. De betrokkene behoudt wel het recht om zich te beroepen op de gewoonlijke geschilprocedures of administratieve procedures (artikel 119^{sexies}, § 2, NGW). De memorie van toelichting preciseert dat zijn bestuurlijk dossier beschikbaar blijft (blz. 45).

Passende waarborgen en beveiliging

83. De Autoriteit neemt er akte van dat artikel 11, derde lid, van het ontwerp en artikel 119^{quater}, § 4, eerste lid, NGW respectievelijk de DIOB en de gemeenten verplichten om n.a.v. een advies/integriteitsonderzoek in een aantal passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen te voorzien, waaronder deze die zijn vastgesteld in de artikelen 8, § 2, en 10, § 2, WVG. Voor wat de gemeenten betreft, bepaalt artikel 119^{quater}, § 4, derde lid, NGW uitdrukkelijk dat de functionaris voor de gegevensbescherming toeziet op de naleving van de waarborgen.

84. De maatregelen vermeld in artikel 11, derde lid, 4°, van het ontwerp en artikel 119^{quater}, § 4, eerste lid, 5°, NGW (gepaste technische of organisatorische maatregelen nemen) herhalen artikel 5.1.f) AVG en hebben bijgevolg geen enkele bijkomende juridische waarde. Deze bepaling schendt daarnaast het overschrijfverbod van de AVG²¹ en dient bijgevolg geschrapt te worden. Dezelfde opmerking geldt ook voor artikel 13, derde lid, van het ontwerp.

85. De DIOB en de gemeenten worden ook verplicht om een performant logbestand aan te leggen (artikel 11, derde lid, 5°, van het ontwerp en artikel 119^{quater}, § 4, eerste lid, 7°, NGW) waarin wordt geregistreerd wie, wat, waar, over wie, waarom heeft geraadpleegd/gewijzigd/aangevuld, wat in het kader van de accountability (artikel 5.2 AVG) onontbeerlijk is. De bewaartermijn van de logbestanden wordt beperkt tot 3 jaar. Dit is te kort. Iemand die zijn toegang tot persoonsgegevens benut voor andere doeleinden dan deze waarvoor hem de toegang werd toebedeeld, is strafbaar. In het licht hiervan moeten logbestanden minstens 10 jaar worden bijgehouden²².

86. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds,

²¹ Ter herinnering, en zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie consequent in zijn rechtspraak heeft geoordeeld, houdt de rechtstreekse toepasselijkheid van Europese verordeningen een verbod in op een transcriptie ervan in nationaal recht, omdat een dergelijke procedure" (creëren) een dubbelzinnigheid kan inhouden met betrekking tot zowel de juridische aard van de toepasselijke bepalingen als het tijdstip van de inwerkingtreding ervan (HJEU, 7 februari 1973, Commission vs. Italië (C-39/72), Jurisprudentie, 1973, blz. 101, § 17). zie ook en met name HJEU, 10 oktober 1973 Fratelli Variola S.p.A. vs. Italiaanse Administratie van financiën, Jurisprudentie, 1973, blz. 981, § 11; HJEU, 31 januari 1978, Ratelli Zerbone Snc c. Amministrazione delle finanze dello Stato, Jurisprudentie (C-94/77), 1978, p. 99, §§ 24-26.

²² Zie punt 49 van de aanbeveling van het Sectoraal comité van het Rijksregister nr. 01/2015 van 18 februari 2015 *aan de gemeenten en lokale besturen betreffende de informatiebeveiliging waarmee de toegangen tot het Rijksregister en de daaruit volgende verwerkingen van Rijksregistergegevens moeten worden omkaderd*. De andere aanbevelingen die hierin worden geformuleerd, zijn bij analogie ook nuttig voor het integriteitsonderzoek.

met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

87. Artikel 32 AVG wijst in dit verband op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:

- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
- het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
- het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

88. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de Autoriteit op de aanbeveling²³ ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen²⁴ die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De Autoriteit onderstreept ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer²⁵.

Internationale samenwerking

89. Artikel 15 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de DIOB om persoonsgegevens uit te wisselen met buitenlandse equivalente instellingen.

90. De Autoriteit vestigt er de aandacht op dat, voor wat betreft de uitwisseling van persoonsgegevens die onder het regime van de AVG vallen, de doorgifte aan derde landen die niet genieten van een adequaatheidsbesluit (artikel 45 AVG) maar mogelijk is voor zover men zich kan beroepen op één van de gevallen vermeld in de artikelen 46 of 49 AVG²⁶.

²³ Zie ook Aanbeveling uit eigen beweging van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer nr. 01/2013 van 21 januari 2013 *betreffende de na te leven veiligheidsmaatregelen ter voorkoming van gegevenslekken* (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2013_0.pdf).

²⁴ Referentiemaatregelen van de van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/referentiemaatregelen_voor_de_beveiliging_van_elke_verwerking_van_persoonsgegevens_0.pdf).

²⁵ Zie ook Aanbeveling van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer nr. 01/2008 van 24 september 2008 *met betrekking tot het toegangs- en gebruikersbeheer in de overheidssector* (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2008_0.pdf). Verschillende instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

²⁶ Voor meer informatie over de toepassing artikel 49 AVG: Richtsnoeren 2/2018 van de EDPB inzake afwijkingen op grond van artikel 49 van Verordening 2016/679. Te raadplegen via downloadknop op volgende webpagina https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/nasoki/guidelines-22018-derogations-article-49-under-regulation-2016679_nl

91. Louter volledigheidshalve vestigt de Autoriteit er de aandacht op dat artikel 4 van het ontwerp geen doelstellingen bevat zoals artikel 15, § 1, tweede lid, 1°, van het ontwerp ten onrechte vermeldt.

Varia

92. Artikel 119^{quater}, § 3, NGW verplicht de burgemeester om een lijst bij te houden van de rechtspersonen, natuurlijke personen, autoriteiten of diensten die gegevens verstrekten met het oog op een integriteitsonderzoek. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de Autoriteit.

93. De Autoriteit is van oordeel dat deze bepaling eerder een beperkte meerwaarde heeft. In geval van controle zal de Autoriteit concreet nagaan of zowel voor elk van de verwerkte gegevens als voor elk van de gegevensverstrekkers alle randvoorwaarden vervuld zijn. Zo zal zij m.b.t. informatie afkomstig van bijvoorbeeld de FOD Financiën, de voorlegging van het protocol artikel 20 WVG vragen, voor informatie afkomstig van bijvoorbeeld de RZS de voorlegging van de machtiging van het informatieveiligheidscomité.

94. De medewerkers van de DIOB zijn gehouden tot het beroepsgeheim (artikel 16, §§ 1 en 4 van het ontwerp). Ingevolge artikel 119ter, § 4, tweede lid, NGW zijn de personen die de burgemeester belast met het verrichten van een integriteitsonderzoek, ook gehouden aan het beroepsgeheim zoals bedoeld in artikel 458 *Strafwetboek*. Maar volgens artikel 11, derde lid, 3°, van het ontwerp (voor de DIOB) en artikel 119^{quater}, § 4, eerste lid, 3°, NGW (voor de gemeenten) moeten die aangewezen personen alleen het vertrouwelijk karakter in acht nemen. De Autoriteit vestigt er de aandacht op dat “het vertrouwelijk karakter in acht nemen” niet hetzelfde is als “het beroepsgeheim van artikel 458 *Strafwetboek*”. Deze discrepantie moet worden uitgeklaard.

OM DEZE REDENEN, de Autoriteit

is van oordeel dat de volgende aanpassingen van het ontwerp zich opdringen:

- de formulering van het in artikel 11, eerste lid van het ontwerp vermelde doeleinde verbeteren (punt 18);
- de finaliteit van de interventie van de DIOB in overheidsopdrachten, concessieovereenkomsten en subsidies is niet duidelijk (punt 19) en daarmee samenhangend wat de meerwaarde is van de tussenkomst van de DIOB in deze processen (punten 24 - 35);
- verduidelijken hoe het verbod van artikel 16, § 1 van het ontwerp zich verhoudt met artikel 6, § 1, van het ontwerp (punten 39 en 40);

- het doeleinde van het integriteitsonderzoek is te algemeen, het moet nauwkeuriger worden geformuleerd (punt 20);
- als naar aanleiding van de risico-analyse persoonsgegevens worden verwerkt, dan moet dit in het ontwerp worden bepaald (punt 42);
- onvoldoende omkadering van de handelingen van de burgemeester in het kader van het integriteitsonderzoek (punten 43 – 46);
- nadere precisering welke gegevens worden gevisieerd (punt 48);
- schrappen van artikel 119*quater*, § 1, tweede lid, NGW (geen voorlegging van het protocol aan de Autoriteit – punt 49);
- herformuleren van de tijdsbeperking in artikel 119*quater*, § 1, vijfde lid NGW (punt 50);
- schrappen van artikel 119*quinquies*, § 2, eerste lid, 3°, NGW (geen aparte opname van de persoonsgegevens waarop de beslissing steunt - punt 52);
- personen voor wie het integriteitsonderzoek zonder gevolg wordt afgesloten moeten uit het gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken worden geschrapt (punten 51 en 53);
- het gemeentelijk bestand beperken tot 1 gemeente naar analogie met het gemeentelijk register van administratieve sancties (punt 55);
- de betrokkenen ondubbelzinnig afbakenen (punten 57 – 63);
- preciseren met welk doeleinde de gegevens van het gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken worden geanonimiseerd (punt 67);
- verbeteren van de tegenspraak m.b.t. identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke tussen artikel 13, eerste lid van het ontwerp en de memorie van toelichting (punt 68);
- aanpassen van artikel 16, § 2, van het ontwerp (punten 70 – 71);
- de categorieën van ontvangers bepalen in artikel 11, derde lid, 5°, d), van het ontwerp en artikel 119*quater*, § 4, eerste lid, 7°, d), NGW (punt 72);
- herwerken van artikel 14 van het ontwerp dat de uitzonderingen op de AVG-rechten regelt (punten 73 – 78);
- informeren van de betrokkene wanneer het integriteitsonderzoek zonder gevolg wordt afgesloten met het oog op de uitoefening van de rechten hem toegekend door de AVG (punt 80);
- preciseren wat moet worden verstaan onder de voorbereidende werkzaamheden in verband met het integriteitsonderzoek (punt 81);
- schrappen van in artikel 11, derde lid, 4°, van het ontwerp en artikel 119*quater*, § 4, eerste lid, 5°, NGW (overschrijfverbod – punt 84);
- de logbestanden moeten 10 jaar worden bijgehouden (punt 85);
- uitklaren van de discrepantie tussen “beroepsgeheim” en “vertrouwelijk karakter” (punt 94);

vestigt de aandacht op:

- voor zover het de bedoeling zou zijn bijzondere gegevens in de zin van artikel 9 AVG te verwerken is er geen rechtsgrond voor deze verwerking voorzien (punt 13);
- mochten er door de DIOB naar aanleiding van haar adviesopdracht nog andere gegevens verwerkt worden dan identiteitsgegevens en de geïdentificeerde gegevens in de zin van artikel 10 AVG, dan moeten deze nog in het ontwerp worden opgenomen (punt 37);
- de in acht te nemen elementen mocht een gezamenlijk gemeentelijk bestand van integriteitsonderzoeken worden behouden (punt 56);
- de toepasselijkheid van de artikelen 46 en 49 AVG bij de doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen die niet genieten van een adequaatheidsbesluit (punt 90);
- beperkte meerwaarde van de lijst van gegevensverstrekkers (punten 92 en 93).

(get.) An Machtens
Wvd. Administrateur

(get.) Alexandra Jaspar
Directeur van het Kenniscentrum